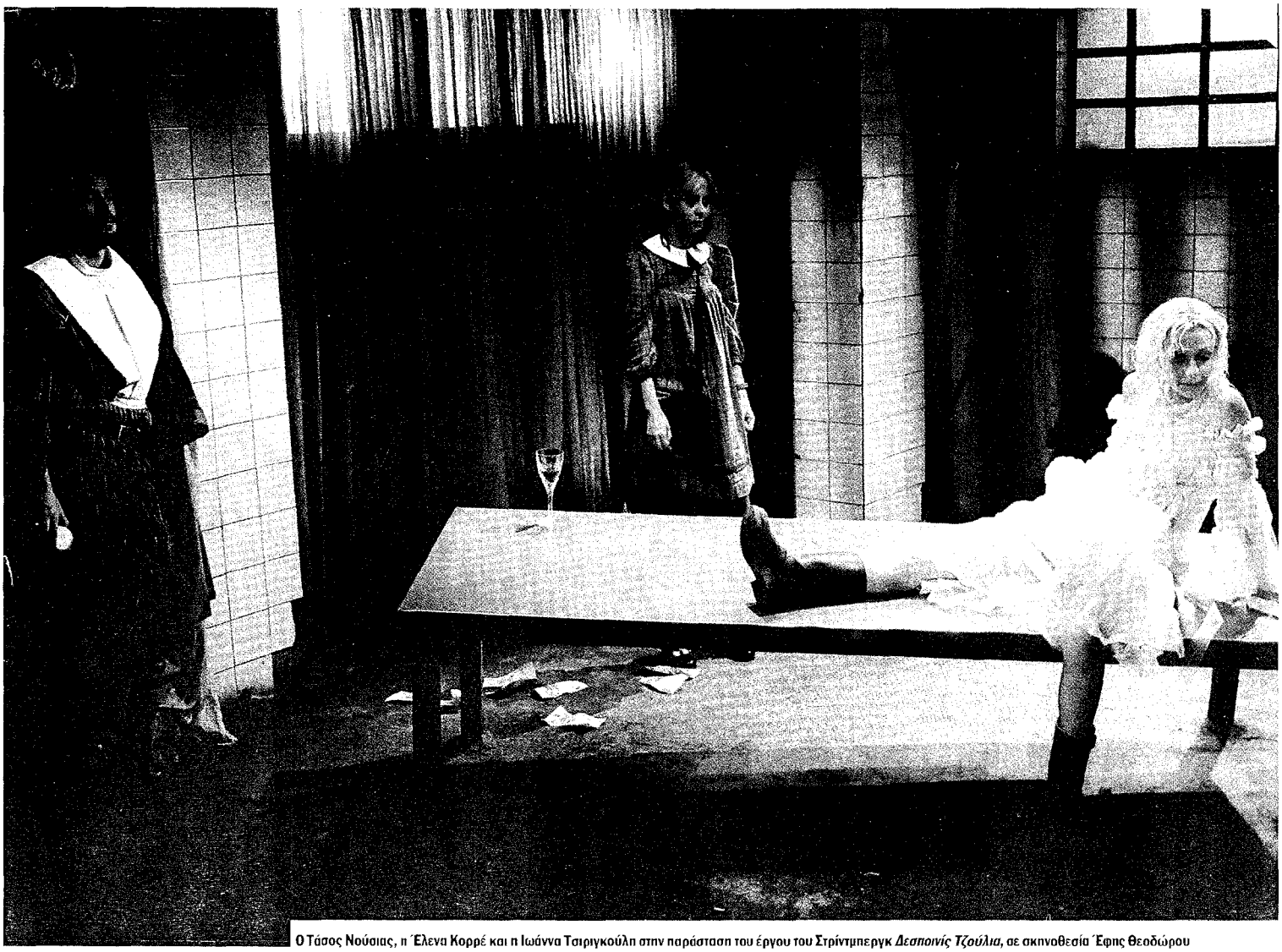

Ο Τάσος Νούσιας, η Έλενα Κορρέ και η Ιωάννα Τσιριγκούλη στην παράσταση του έργου του Στρίντμπεργκ *Δεσποινίς Τζούλια*, σε σκηνοθεσία Έφης Θεοδώρου

Πυκνός γυναικείος ρόλος

«Παίρνω την ελευθερία να σας στείλω την πρώτη νατουραλιστική τραγωδία του σουηδικού θεάτρου και σας παρακαλώ θερμά να μην την απορρίψετε προτού τη διαβάσετε με όλη την προσοχή που της αξίζει, αν δεν θέλετε να το μετανιώσετε αργότερα. Αυτό το έργο θα μείνει στην ιστορία». Τα παραπάνω έγραψε ο Αύγουστος Στρίντμπεργκ στον εκδότη Καρλ Όττο Μπόνιερ στη Στοκχόλμη, το 1888, και πήρε αρνητική απάντηση. Όσο για το έργο, πέρασαν δεκαέξι χρόνια μέχρι ν' ανεβεί στην πατρίδα του.

Ο σουηδός συγγραφέας, βέβαια, δεν πτοήθηκε. Προσπάθησε να το παίξει στη Δανία αλλά, εκεί, η αστυνομία απαγόρευσε την πρεμιέρα του. Η *Δεσποινίς Τζούλια* είχε την επίσημη παρουσία της στο Βερολίνο τέσσερα χρόνια αργότερα, έπειτα στο Παρίσι από τον Αντουάν, ενώ στην Αθήνα «έφθασε» το 1908 και ερμηνεύτηκε από την Κυβέλη.

Έκτοτε, το ελληνικό θέατρο τίμησε δεόντως τούτο το τολμηρό κείμενο που ακτινογραφεί την ανθρώπινη φύση όπως αυτή διαμορφώνεται μέσα από τις κοινωνικές πιέσεις και, τώρα, παρουσιάζεται στη δεύτερη σκηνή του Θεάτρου Κεφαλληνίας, στην πρώτη του γραφή και εμπεριέχοντας όλες τις λογοκριμένες φράσεις. Αφετηρία για τη συγγραφή του λέγεται ότι υπήρξαν οι ερωτικές σχέσεις μιας εκκεντρικής κυρίας με τον επιστάτη της, αλλά και η κατωτερότητα που ένιωθε ο Στρίντμπεργκ απέναντι στη βαρόνη γυναίκα του καθώς ο ίδιος ήταν γιος υπηρέτριας.

Η Έφη Θεοδώρου χρησιμοποίησε στη διακριτική, ευαίσθητη παράστασή της την καίρια μετάφραση του Γιώργου Δεπάστα και, επιπλέον, πρόσθεσε αποσπάσματα των Χανς Κρίστιαν Άντερσεν, Γουίλιαμ Μπλέικ, Γουίλιαμ Σαίξπηρ, Αλέξη Σταμάτη και Γιώργου Χειμωνά. Αυτή η εμβόλιμη εισβολή λειτούργησε αμφίσημα. Από τη μια πλευρά φώτισε τις φιλοσοφικές προεκτάσεις του έργου και από την άλλη υπονόμευσε τους ηθοποιούς (Τάσο Νούσια και Έλενα Κορρέ), οι οποίοι ήδη επωμίζονται ρόλους που ξεπερνούν το μέτρο των δυνατοτήτων τους.

Ο Τάσος Νούσιας ως υπηρέτης - εραστής της νεαρής κόμισσας είχε πολλές καλές στιγμές, αλλά δεν είναι ώριμος να ανταποκριθεί στους εσωτερικούς μονολόγους του ήρωα που υποδύεται. Οι συχνές αντιφάσεις του –πέφτοντας από έναν ακριβή ρεαλισμό σε λόγο αβέβαιο και ελαφρώς στομφώδη– αποδιοργανώνουν το θεατή.

Ωστόσο, η συγκλονιστική Τζούλια της Ιωάννας Τσιριγκούλη αποζημιώνει. Σπάνια βλέπει κανείς στην ελληνική σκηνή μια τέτοια δαιμονική ερμηνεία. Ερμηνεία υποδειγματικής πυκνότητας, φυσικότητας και δίκοπου σαρκασμού με αιλουροειδή κίνηση, απροσδόκητες εναλλαγές και συναισθηματική πληρότητα. Η απεύθυνσή της στο κοινό είναι τόσο αληθινή όσο και τα δάκρυα που του εκμαιεύει.

Το λιτό, σημαίνον σκηνικό (Αντώνης Δαγκλίδης), τα ευφάνταστα κοστούμια (Ντόρα Λελούδα) και η εύστοχη, ενδιαφέρουσα μουσική (Διάφανα Κρίνα / Νίκος Πλάτανος) συμβάλλουν στη δημιουργία του επιδιωκόμενου κλίματος.

***Δεσποινίς Τζούλια* του Αυγούστου Στρίνμπεργκ. Σκηνοθεσία: Έφη Θεοδώρου. Μετάφραση: Γ. Δεπάστας. Παίζουν: Ιωάννα Τσιριγκούλη, Τάσος Νούσιας, Έλενα Κορρέ. Θέατρο της Οδού Κεφαλληνίας, Β' σκηνή, Κεφαλληνίας 16, Κυψέλη, τηλ. 210 8838727.**